

סיפור

גְּדוּלַּת יְהוָה

חונתנו של אדמו"ר הזקן הי' יהודי חשוב ומכבד מאוד ומראשי הקהלה בויטבסק, שם רוחה מאוד התנגדות חריפה לתנועת החסידות ולדרךה. עם הזמן, נודע שחונתנו, אדמו"ר הזקן, שיך גם הוא לעדת החסידים והוא תלמידו של מנהיג החסידות, המגיד ממעזריטש.

בעקבות זאת, השעו אותו מתפקידיו הצבוריים וסלקו אותו מהמשרות הרמות שבהן הוא אָחז. הדברים הובילו לידי כך שהרבי סבל רדיפות והצקות דוקא ממשפחתו הקרובה, עד שהוא נאלץ לעזב את ויטבסק לטובת ליאָזנא.

ברבות הימים, התפרסם שמעו של אדמו"ר הזקן כצדיק גדול וקדוש, שמו נשא בהערצה למרחוק וכלם הכירו אותו בתור "המגיד מליאָזנא". הי' זה כבר אחרי פטירתו של חמיו, וחמותו שגרה אליו מכתב בו היא מבקשת ממנו לשוב ולגור בויטבסק. מאחר ששָׁכְרוּ של הרבי כמגיד הי' זעום ביותר, היא גם צינה במכתב כי היא מבטיחה לדאג לכל צרכיו.

מכתב התשובה של הרבי הי' חד וברור. בגמרא כתוב, נאמר במכתב, שְׁמַלְמְדִים את העבר כשהוא נמצא ברחם אמו את כל התורה כלה, וכשהוא יוצא לאויר העולם הוא שוכח את כל מה שלמדו אותו. ואף על פי כן, הוא בשום אפן לא יכול לחזור לבטן אמו - כי המקום נהי' קטן יותר, והוא נהי' גדול יותר...

(תורת מנחם, חלק כד, עמוד 188)

זוכרים את זיידע

זיידע ע"ה הי' מקבל מידי ערב שבת "גוט שבת" לבבי במיוחד מהרבי.

שיחת קודש